

NOTAT

Vedr.: DANVA ændringsforslag til spildevandsbetalingsloven – maj 2019

Baggrund

Spildevandsbetalingsloven regulerer kunders betaling til spildevandsselskaber for selskabernes behandling af kundernes spildevand og regnvand, herunder for afledning og rensning.

Loven har været ændret talrige gange, siden den først blev vedtaget i 1987, men den rummer stadig mange store ulemper med konsekvenser for spildevandsselskaberne, deres kunder og for samfundet. Derfor er der et presserende behov for at få en ny betalingslov og en ny vejledning til loven.

Forbedring af betalingsloven er også væsentlig set i et internationalt perspektiv. Inden for behandling og rensning af spildevand og klimatilpasning er den danske vandsektor internationalt anerkendt for sine innovative løsninger. Dette har blandt andet medvirket til, at Danmark skal være vært for IWA World Water Congress and Exhibition 2020.

Men blandt betalingslovens store ulemper er, at den i sin nuværende udformning delvis hindrer innovation og udvikling i vandsektoren.

Som et konkret eksempel i den forbindelse kan nævnes kravet om, at spildevandsselskaberne ikke må finansiere omkostninger til håndtering af regnvand ved klimatilpasningsprojekter på veje og vandløb i byer med 100%, men at kommuner og private skal medfinansiere minimum 25% af omkostningerne. Et andet eksempel er, at betalingslovens pris- og incitamentsstruktur i dag i meget begrænset omfang afspejler, at spildevand og regnvand skal og kan håndteres på teknisk forskellig vis af spildevandsselskaberne.

En bedre betalingslov vil kunne give en endnu mere innovativ og konkurrencedygtig vandsektor.

Formål

I følgende afsnit beskrives nogle store ulemper ved den gældende lov (afsnit 1), DANVAs bud på væsentlige ændringer til en ny betalingslov (afsnit 2) og til slut samtlige vores forslag til ændringer til en ny betalingslov (afsnit 3).

Afsnittene 1 og 2 giver et overblik over væsentlige ulemper i den gældende lov og DANVAs forslag til, hvordan der kan rettes op på ulemperne.

I afsnit 3 fra side 5 – 10 kommer DANVA med 37 forslag til konkrete ændringer til en ny og bedre betalingslov.

1. Ulemper ved den gældende betalingslov

De store ulemper er:

- **At reglerne kun i meget begrænset omfang tager højde for, at spildevandsselskaberne i dag er selvstændige juridiske enheder og ikke længere indgår som en del af den kommunale forvaltning**

- Konsekvensen af dette er blandt andet, at selskaberne i praksis ofte ikke modtager de nødvendige oplysninger om ændringer bygningsmæssige og matrikulære forhold, som er nødvendige for at kunne opkræve retmæssig betaling fra deres kunder.

- En anden vigtig konsekvens er, at spildevandsselskaberne ikke har mulighed for at inddrive fordringer, deres kunder skylder dem. Medio 2018 skyldte kunderne således samlet set 150 mio. kr., hvilket gør spildevandsområdet til den forsyningsart, der har det klart største økonomiske mellemværende med deres kunder.

- **At reglerne foreskriver en omkostningsstruktur, der giver anledning til store forvriddinger i prisstrukturen**

Væsentlige eksempler på dette:

- Selv om op mod 80% af spildevandsselskabernes omkostninger er faste i den forstand, at de ikke afhænger af størrelsen af mængden af det afledte spildevand, får spildevandsselskaberne dækket langt hovedparten af deres omkostninger over vandafledningsbidraget, der beregnes ud fra størrelsen af den vandmængde, en given ejendom modtager fra en vandforsyning.

- Begrænset adgang til at opkræve supplerende bidrag, når en allerede tilsluttet ejendom laver ændringer, der påfører et spildevandsselskab omkostninger. Inden for andre forsyningsområder som varmforsyning og vandforsyning er der en videre adgang til at opkræve supplerende bidrag i denne situation, hvilket begrænser forvriddningstab.

- Manglende differentiering af bidragene i forhold til, om der afledes spildevand, regnvand eller begge dele. Teknisk og økonomisk gør det en stor forskel for et spildevandsselskab, om det skal håndtere regnvand eller spildevand fra køkkener, toiletter mv. Denne forskel er mere udtalt i dag end ved lovens vedtagelse i 1987, da spildevandsselskaber nu må finansiere og drive foranstaltninger til afledning af regnvand over jorden, f.eks. på en vej, i et vandløb eller i et rekreativt område.

Det har vist sig, at besparelserne ved at gøre dette ofte er store sammenlignet med den mere traditionelle måde at aflede regnvand på gennem kloakrør og/eller store underjordiske bassiner. Men vandafledningsbidraget baserer sig udelukkende på størrelsen af den vandmængde en given ejendom modtager fra en vandforsyning. Der betales således ikke for afledning af regnvand. En særskilt betaling for afledning af regnvand ville være mindre forvriddende, mere kostægte og give bedre betingelser for innovation.

- Efter medfinansieringsreglerne skal kommuner og private i dag betale mindst 25% af omkostningerne til håndtering af regnvand på veje og i vandløb i byzone i forbindelse med klimatilpasning. Dette mindsker antallet af vedtagelsen og gennemførelsen af klimatilpasningsprojekter.

At reglerne på en del områder er utidssvarende og uklare, hvilket giver grobund for konflikter mellem spildevandsselskaber, kommuner og deres kunder

I det følgende gives nogle eksempler:

- I forhold til afledning af vand fra kommunale veje har der fra år til år været tilbagevendende konflikter mellem kommuner og vandselskaber om dels tolkningen af reglerne for beregning af betaling for afledning af vand fra de kommunale veje, dels hvilken kompetence kommunen har i forhold til fastsættelsen af det kommunale vejbidrag.

- Siden starten af 2018 har uklarhed i loven også givet anledning til mange konflikter mellem Vejdirektoratet og spildevandsselskaberne om, hvordan det statslige vejbidrag skal beregnes.

- Der er uklarhed om kommunernes godkendelse efter reglerne af spildevandsselskabers betalingsvedtægter og takster. Der har været tvivl om denne godkendelse indebærer andet og mere end kommunernes kontrol af, at spildevandsselskabernes betalingsvedtægter og takstfastsættelse er i overensstemmelse med de gældende regler.

- Ugennemsigtighed og tvister vedrørende fordeling af ansvar og finansiering når en grundejer ændrer forhold på en allerede tilsluttet ejendom og dette påfører et spildevandsselskab omkostninger. En meget udbredt problematik i denne henseende er, når gamle erhvervsjendomme, der allerede afleder til et spildevandsselskab som led i byfornyelser, omdannes og udstykkes til boligejendomme. Her har der været stor uenighed om, hvor vidt det skal være spildevandsselskabet eller grundejer/bygherre, der skal betale den ændrede detailkloakeringen. En dom fra Københavns byret fra sommeren 2018 vedrørende et byfornyelsesprojekt i Valby kom frem til, at bygherre skal betale. Dommen er anket til landsretten.

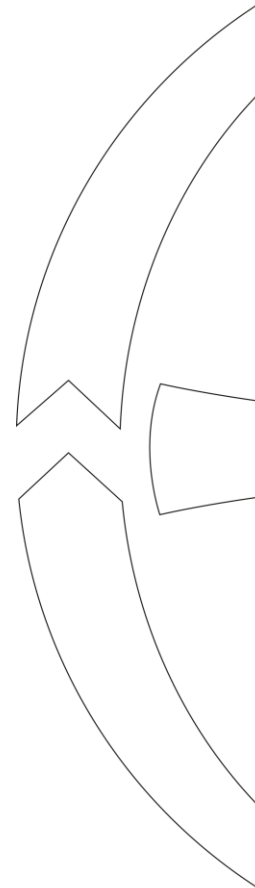
- **Loven og vejledningen er ikke dækkende i forhold til de opgaver, spildevandsselskaberne skal løse**

- Det fremgår ikke af loven eller vejledningen, at spildevandsselskaberne som del af deres hovedvirksomhed kan sælge restprodukter og energi, i det omfang disse produceres i tæt tilknytning til behandling af spildevand.

- I byer i store dele af landet oplever folk problemer med terrænnært grundvand, som giver skade på bygninger og ejendomme. De nuværende love og regler herunder betalingsloven regulerer ikke, hvem der har ansvaret og skal finansiere løsningen på disse problemer.

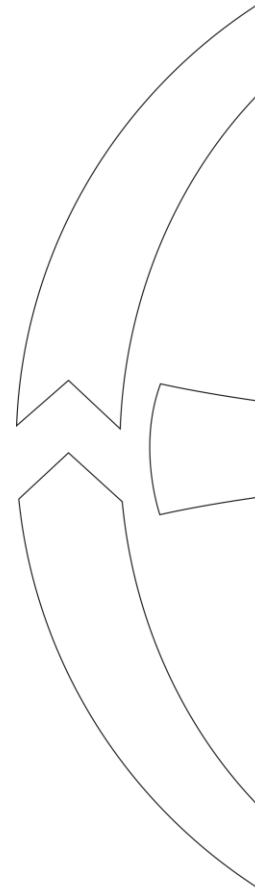
2. Forslag til væsentlige ændringer til en ny betalingslov

- Det skal fremgå, at kommuner er forpligtede til oplyse selskaber om byggetilladelser mv., der kan have betydning for ejendomme og vejes betalingsforpligtelser i forhold til selskaberne.
- Styrkelse af spildevandsselskabers muligheder for at inddrive fordringer fra kunder, selskaberne har tilgodehavender hos. Udover at have mulighed for inddrivelse via SKAT skal selskaberne have mulighed for at inddrive via fogeden. For spildevandsselskaber, der indgår i en selskabskonstruktion, hvor de er koncernmæssigt forbundne med en vandforsyning, skal det være muligt at aftale med den pågældende vandforsyning, at der lukkes for vandforsyningen, til kunden har betalt sin restance.
- En større andel af bidragene skal opkræves via faste bidrag end bidrag baseret på størrelsen af den afledte vandmængde. Dette vil i højere grad afspejle, at spildevandssel-

skabernes omkostninger for op mod 80% vedkommende er faste.

- Spildevandsselskaberne skal have større muligheder for opkræve supplerende tilslutningsbidrag, når kunder laver ændringer på deres ejendomme med resulterende øgede omkostninger for spildevandsselskaberne. På både varme- og vandforsyningsområdet er der bedre muligheder end på spildevandsområdet for at opkræve supplerende bidrag.
- En gennemført differentiering mellem de bidrag, kunder på den ene side betaler for spildevandsselskabers transport og rensning af spildevand og på anden side bidrag, der betales for spildevandsselskabets transport og eventuelle rensning af regnvand. Dette vil mindske forvriddning i prisstrukturen og sende bedre prissignaler til spildevandsselskabernes kunder.
- Medfinansieringsreglerne skal ændres, så spildevandsselskaberne kan betale op til 100% af omkostningerne til håndtering af regnvand på veje og i vandløb i byzone i forbindelse med klimatilpasning.
- Reglerne for betaling for afledning af vand fra kommuneveje og statsveje skal være klarere, så der ikke opstår så mange tvister mellem parterne.
- Bedre regulering af forholdet mellem spildevandsselskaberne og kommunerne. Kommunerne har en tredelt rolle i forhold til spildevandsselskaberne som henholdsvis myndigheder, ejere og kunder. Reglerne skal ændres, så der så vidt muligt undgås sammenblanding af disse roller.
Når spildevandsselskabet for eksempel fastsætter takster og kommunen efterfølgende godkender taksterne, skal det være klart, at kommunens formål med godkendelsen er at kontrollere, at spildevandsselskabet efterlever de gældende regler. Formålet er ikke, at kommunen i kraft af sin godkendelsesbeføjelse skal bestemme, hvor høje spildevandsselskabets takster skal være. Kommunen må udøve sin indflydelse på størrelsen af spildevandsselskabets takst i kraft af de regler, der regulerer kommunen i dens egenkab af ejer af spildevandsselskabet.
- Spildevandsselskaberne skal have hjemmel til at aflede terrænnært grundvand i byområder og have råderum inden for selskabernes økonomiske rammer til at varetage denne opgave.
- Det vil lette både spildevandsselskabers og kommuners administration af loven væsentligt, hvis den nugældende lovebekendtgørelse fra 2010 sammenskrives med de 7 lovændringer, der er sket frem til og med 2016. Samme betragtning gør sig gældende for vejledningerne til loven. Der er en generel vejledning fra 2010, der er suppleret af særskilte vejledninger eller retningslinjer for klimatilpasningsprojekter, særbidrag, differentieret vandafledningsbidrag (trappemodell) samt afdragsordninger (støtte til økonomisk trængte grundejere, der får påbud om bedre spildevandsregning). Disse vejledninger bør også samles i en vejledning.

3. Forslag til konkrete ændringer

De følgende 37 ændringsforslag følger så vidt muligt rækkefølgen af bestemmelserne/paragrafferne i betalingsloven. Efter hvert forslag fremgår det således i en parentes, hvilke bestemmelser i loven, det pågældende har relevans for.

Behovet for at ændre betalingsloven omfatter også den til loven tilhørende vejledning, som senest er opdateret i sin helhed i 2001.

1. Det bør fremgå af retningslinjerne, at spildevandsselskaber kan sælge restprodukter og energi, der fremkommer i tilknytning til selskabernes spildevandsbehandling (§ 1, stk. 1).
2. Terminologien bør ændres, således at der skelnes mellem to hovedkategorier, nemlig spildevand og regnvand. Ligeledes skal der være en definition i loven af, hvad de to hovedkategorier – henholdsvis spildevand og regnvand – dækker over.
Kategorien spildevand dækker i store træk al vand, som dels afledes til et spildevandsanlæg og som dels ikke er omfattet af den nuværende definition på tag- og overfladevand. Der er for langt størstedelen – men ikke al spildevand – tale om spildevand som følge af forbrug af vand fra en vandforsyning.
Kategorien regnvand dækker i store træk al vand, som er omfattet af den nuværende definition på tag- og overfladevand. Desuden omfatter kategorien vand fra omfangsdrænen og terrænnært grundvand i byzone.
Regnvand bør ikke fremover som tilfældet er i dag, være defineret som en underkategori under spildevand, da dette giver forvirring i forbindelse med tolkning og administration af loven.
Drænvand i landzone er ikke omfattet af definitionen og spildevandsselskaberne skal ikke modtage dette vand med mindre kommunalbestyrelsen har givet tilladelse til, at drænvand skal tilføres et spildevandsselskabs regnvandsanlæg. Vand fra afværgepumper og filterskyllevand vil som udgangspunkt også tilhøre kategorien regnvand med mindre stofindholdet er af en sådan karakter, at det pågældende vand ikke sammensætningsmæssigt kan karakteriseres som regnvand (§ 1, stk. 3).
3. Det skal fremgå af vejledningen, om det er ejeren af en ejendom eller selve ejendommen, der hæfter for bidrag efter loven, uanset hvilken type bidrag, der er tale om (§ 1, stk. 4).
4. Eksplicit præcisering i loven af, at alle kunder, uanset om de er offentlige eller private, som udgangspunkt er underlagt de samme betalingsregler med mindre andet eksplicit fremgår af lovens bestemmelser (§ 1, stk. 4).
5. Reglerne om medfinansieringsprojekter skal ændres. Spildevandsselskaberne skal have mulighed for også at være projektere, når involverede parter er enige herom. Selskaberne skal kunne finansiere op til 100% af de nødvendige omkostninger for at håndtere regnvand i og på veje og i vandløb i byzone og endelig skal selskaberne kunne betale direkte til långiver og kunne stille sikkerhed for betaling. (§ 1, stk. 5 og stk. 6).
6. Der skal være to typer af tilslutningsbidrag: Et spildevand og et for regnvand. Tilslutningsbidraget for spildevand fastsættes på baggrund af belastning i stofmængder opgjort på personækvivalenter. Tilslutningsbidraget for regnvand fastsættes ud fra det tilsluttede areal (§ 2, stk. 1).
7. Det bør fremgå af vejledningen, at en ejendom som hovedregel er tilsluttet med hele sit grundareal. I de undtagelsestilfælde hvor en/flere ejendom/me kun er tilsluttet med dele af sit grundareal, skal der være gode begrundelser herfor. Begrundelserne og angivel-

se af tilsluttede arealandele skal altid fremgå af spildevandsplanen (§ 2, stk. 1).

8. Med hensyn til spildevandsselskabers betaling af pumpe, el til pumpe og tryksatte systemer skal det fremgå direkte af betalingsloven, at spildevandsselskaber alene er forpligtet til at betale for dette, når en ejendom tilsluttes første gang, eller i forbindelse med udstykning af et ubebygget areal.
Hvis en grundejer flytter eller ændrer bebyggelse på en allerede tilsluttet ejendom skal grundejer selv dække omkostninger til eventuel pumpe, el og tryksatte systemer (§ 2, stk. 1).
9. Ved sammenlægning af tilsluttede ejendomme med ikke tilsluttede ejendomme, skal det fremgå af loven, at der opkræves supplerende tilslutningsbidrag, hvis sammenlægningen giver anledning til afledning af større mængde spildevand og/eller regnvand (§ 2, stk. 1).
10. Det skal fremgå af loven, at tilslutningsbidrag, herunder supplerende tilslutningsbidrag, pålignes den på tidspunktet værende ejer af en ejendom medmindre andet aftales mellem den på tidspunktet værende ejer og spildevandsselskabet. Supplerende retningslinjer i vejledningen (§ 2, stk. 1).
11. Standarder for tilslutningsbidrag skal være pr. personækvivalent for spildevand og pr. arealenhed for regnvand og der skal ikke være nogen skelnen mellem bolig- og erhvervsjendomme, som der er i loven i dag (§ 2, stk. 2 og stk. 3).
12. For ejendomme i landzone beregnes tilslutningsbidraget på baggrund af tilsluttet kapacitet i PE. I landzone vil der kun sjældent være tilsluttet regnvand. Hvis der skal tilsluttes regnvand fastsættes tilslutningsbidrag for regnvand på baggrund af, hvor meget af grundens areal der beregnings/skønsmæssigt skal tilsluttes med regnvand (§ 2, stk. 3).
13. Hvis en ejendom ændrer funktion, således at den får kapacitet til at aflede mere spildevand eller regnvand skal dette udløse et supplerende tilslutningsbidrag. Dette skal gælde uanset ændringens karakter. Dvs. uanset om der er tale om en udstykning, arealtilførsel, udmatrikulering, opførelse af flere boligenheder mv. (§ 2, stk. 4 – 7).
14. Hvis en grundejer udstykker en allerede tilsluttet ejendom, skal spildevandsselskabet ikke være forpligtet til at føre stik frem til de derved fremkomne nye ejendomme.
Grundejer og spildevandsselskabet kan forhandle sig frem til betingelserne for, at selskabet overtager det nyetablerede kloaknet som følge af udstykningen.
Der er dog følgende rammer for forhandlingen: Spildevandsselskaberne og grundejer kan vælge enten, at (1) spildevandsselskabet opkræver supplerende tilslutningsbidrag efter reglerne i forbindelse med ændringerne, eller at (2) spildevandsselskabet overtager anlæggene frem til skelgrænse vederlagsfrit og ikke opkræver tilslutningsbidrag eller endelig at (3) anlægget etableres som et fællesprivat spildevandsanlæg, der tilsluttes spildevandsselskabets kloaksystem. I det andet nævnte tilfælde vil spildevandsselskabet ofte i praksis stille krav til, hvordan grundejer/bygherre dimensionerer og udformer spildevandsanlægget. I det tredje tilfælde kan spildevandsselskabet vælge at opkræve et mindre tilslutningsbidrag end standardsatserne, jævnfør punkt 5. Dog må selskabet ikke opkræve mindre i bidrag, end at det får dækket omkostningerne som følge af udstykningen.
Hvis grundejer og spildevandsselskab ikke kan blive enige om betalingsforholdene i forbindelse med udstykningen kan kommunalbestyrelsen påbyde spildevandsselskabet at etablere/overtage nye kloakledninger frem til skel mod, at spildevandsselskabet kan opkræve betaling fra grundejeren svarende til, at selskabet holdes økonomisk skadesløst (§ 2, stk. 4, 5 og 8).

15. Pristalsreguleringen af tilslutningsbidraget skal følge den pristalsregulering, der fremgår af reglerne for spildevandsselskabernes økonomiske rammer (§ 2, stk. 9).
16. Spildevandsselskaberne skal have adgang til at kræve sikkerhed for, at der betales tilslutningsbidrag, uanset om bidraget pålignes, når der er ført stik frem til grundgrænsen eller når der er mulighed for at aflede spildevand eller regnvand fra en ejendom (§ 2, stk. 10).
17. Der skal være to typer af årlige vandafledningsbidrag: Et for spildevand og et for regnvand. Og inden for begge kategorier skal der være et variabelt bidrag og mulighed for at opkræve et fast bidrag.
Spildevandsbidraget opkræves som i dag ud fra det målte vandforbrug eller vandmængde, der afledes uden der har været et vandforbrug. Fast bidrag opkræves pr. spildevandsstik, der er til en ejendom.
Regnbidraget opkræves ud fra hvor meget areal, der på den enkelte ejendom er tilsluttet kloaksystemet. Fast bidrag opkræves pr. regnvandsstik, der er til en ejendom (§ 2 a., stk. 1, 2, 4, 5, 6, 7 samt § 3, stk. 1).
18. Spildevandsselskaber skal mod forevisning af legitimation have adgang til at aflæse vandmålere på privat grund. Dette gælder både hovedmålere på ejendomsniveau og målere, der alene er installeret med henblik på at erhvervsejendomme kan opnå fradrag i vandforbruget for vand, der opbruges i produktion eller på anden vis og derfor ikke afledes til kloaksystemet.
Til gengæld skal spildevandsselskabet ikke som udgangspunkt have adgang til lejerens vandmålere. Kun hvis spildevandsselskabet har indgået en aftale med en vandforsyning om beregning og opkrævning af bidrag for betaling af rent vand på vandforsyningens vegne (§ 2 a., stk. 4, 5, 7, 9, 13 og § 7 b., stk. 1, 2).
19. I de tilfælde hvor fradrag i vandafledningsbidraget som følge af vandforbrug til produktion eller andet kan fastsættes ved hjælp af en bimåler på vandforbruget eller ved en spildevandsmåler, skal spildevandsselskabet have ret til at installere og eje den pågældende måler og efterfølgende have adgang til måleren.
Når det er muligt, skal fradraget beregnes på grundlag af en bimåler eller en spildevandsmåler. Selskabet skal opkræve et gebyr fra den pågældende grundejer til dækning af alle omkostninger i forbindelse med den installerede bimåler eller spildevandsmåler. Hvis det ikke er muligt ved måling at beregne den vandmængde, der ikke ledes til kloak, skal grundejeren dokumentere den mængde, der skal gives fradrag for på en anden måde, som spildevandsselskabet kan acceptere (§ 2 a., stk. 5).
20. Når der afledes vand, uden der har været et vandforbrug, skal spildevandsselskabet kunne stille krav til ejeren af den pågældende ejendom om, hvordan størrelsen af denne vandmængde skal dokumenteres. I de tilfælde, hvor mængden kan opgøres ved en vandmåler eller en spildevandsmåler, skal spildevandsselskabet mod betaling af gebyr have dækket alle omkostninger i forbindelse med opsætning, vedligeholdelse og aflæsning af måleren. Der kan pålignes enten et spildevandsbidrag eller et regnbidrag afhængigt af sammensætningen af det pågældende vand (§ 2 a., stk. 6, og § 2 b., stk. 1, 2).
21. Spildevandsselskaber skal have adgang til at kunne opkræve et fast bidrag pr. stik for alle stik, der går til en ejendom, uanset om der er tale om et spildevandsstik eller et regnvandsstik og uanset antallet af stik til én given ejendom. Det faste bidrag skal være markant højere, end det er i dag. Størrelsen af det faste bidrag skal pristalsreguleres årligt efter reglerne for prisrammereguleringen af spildevandsselskaberne – se også punkt 14 (§ 2 a., stk. 7, 8).
22. Reglerne for afledning af vejvand fra statsveje skal være klare og utvetydige for at mindske risikoen for tvister mellem den statslige myndighed og spildevandsselskaberne

om, hvor meget der skal betales. Det skal fremstå klart, at det er spildevandsselskabet, der har kompetencen til at fastsætte bidraget.

Endvidere skal det fremstå klart, at staten har pligt til at ansøge kommunen om såvel tilslutning som frakobling af vejvand til et spildevandsselskabs anlæg. Kommunen skal på sin side have pligt til dels at orientere det pågældende vandselskab om en statslig anmodning om tilslutning eller frakobling af vejvand og dels forpligtet til at høre spildevandsselskabet, før kommunen giver staten tilladelse til tilslutning eller frakobling af vejvand.

Beregningen af statens vejbidrag skal være proportional med størrelsen af det areal, der tilsluttes til kloaksystemet og indtægterne skal kunne anvendes af spildevandsselskabet til dækning af såvel drifts- som anlægsomkostninger på regnområdet.

Hvor meget staten skal betale for tilslutning af spildevand til de dele af spildevandsselskabet, der også bruges af andre kunder end staten, er en politisk beslutning. Vi gør dog opmærksom på, at jo mindre staten betaler i forhold til de omkostninger, spildevandsselskaberne reelt har til håndtering af det statslige vejvand desto mere forvriddning vil det give i den samlede prisstruktur for betaling for afledning af regnvand. På den baggrund mener DANVA ikke, staten skal betale mindre end den gør i dag. Desuden mener vi, at i det omfang staten måtte ønske at benytte et spildevandsselskabs anlæg på en sådan måde, at det pågældende anlæg alene håndterer vejvand fra statsveje og altså ikke regnvand fra andre kunder, skal staten betale alle de omkostninger, spildevandsselskabet måtte have til det pågældende anlæg. Eksempler kunne være en ledning eller et renseanlæg, som et spildevandsselskab etablerer og driver alene med det formål at håndtere vejvand fra statsveje (§ 2 a., stk. 10).

23. Reglerne for afledning af vejvand fra kommuneveje skal være klare og utvetydige for at mindske risikoen for tvister mellem kommunerne og spildevandsselskaberne om, hvor meget der skal betales. Det skal fremstå klart, at det er spildevandsselskabet, der har kompetencen til at fastsætte bidraget. Endvidere skal det fremstå klart, at kommunen har pligt til at høre det pågældende spildevandsselskab, når den ønsker at tilslutte eller frakoble vejvand, før kommunen gennemfører en tilslutning eller en frakobling af vejvand.

Beregningen af kommunens vejbidrag skal være proportional med størrelsen af det areal, der tilsluttes til kloaksystemet og indtægterne skal kunne anvendes af spildevandsselskabet til dækning af såvel drifts- som anlægsomkostninger på regnområdet.

Hvor meget kommunen skal betale for tilslutning af spildevand til de dele af spildevandsselskabets anlæg, der også bruges af andre kunder end kommunen, er en politisk beslutning. Vi gør dog opmærksom på, at jo mindre kommunen betaler i forhold til de omkostninger, spildevandsselskaberne reelt har til håndtering af det kommunale vejvand, desto mere forvriddning vil det give i den samlede prisstruktur for betaling for afledning af regnvand. Endvidere gør vi opmærksom på den model for betaling, som KL, Energistyrelsen og DANVA blev enige om i 2016.

Desuden mener vi, at i det omfang en kommune måtte ønske at benytte et spildevandsselskabs anlæg på en sådan måde, at det pågældende anlæg alene håndterer vejvand fra kommunale veje og altså ikke regnvand fra andre kunder, skal kommunen betale alle de omkostninger, spildevandsselskabet måtte have til det pågældende anlæg. Eksempler kunne være en ledning eller et renseanlæg, som et spildevandsselskab etablerer og driver alene med det formål at håndtere vejvand fra kommunale veje (§ 2 a., stk. 11).

24. De degressive spildevandstakster skal opgøres særskilt i forhold til et spildevandsbidrag og i forhold til et regnbidrag. Det vil altså være nødvendigt med en regelændring i forhold til i dag, hvor de opgøres for et samlet vandafledningsbidrag (§ 3, stk. 1, 2, 4, 5, 6, 7).
25. Det skal være tydeligt at kommunernes godkendelse af betalingsvedtægt, tilslutningsbidrag og takster sker som led i en legalitetskontrol. Dvs. godkendelsen alene har til formål at sikre, at betalingsvedtægt, tilslutningsbidrag og takster er i overensstemmelse

med gældende regler, herunder betalingslovens regler og reglerne for spildevandsselskabers økonomiske rammer. Det skal fortsat være tydeligt, at det er spildevandsselskaberne, der har kompetencen til at udarbejde betalingsvedtægt og til at fastsætte tilslutningsbidrag og takster (§ 3, stk. 1, 2, 3).

26. Hvis der ydes henstand med betaling af tilslutningsbidrag, skal det fremgå, at tilslutningsbidraget uanset henstandsordningens karakter som minimum skal pristalsreguleres. Desuden skal der ske en årlig pristalsregulering, hvis en kunde er længere tid end et år om at betale et bidrag omfattet af loven til spildevandsselskabet, uanset hvilket bidrag der er tale om (§ 2, stk. 9, 10, 11 og § 2 a., stk. 8 og § 4, stk. 1 samt § 11, stk. 3 og stk. 4).
27. I forbindelse med de ændrede betalingsforhold i forbindelse med en ejendoms udtrædelse/frakobling fra kloaksystemet skal det fremgå tydeligt, at kommunen altid skal godkende en sådan hel eller delvis udtræden. Eksempelvis kan spildevandsselskabet ikke undlade at opkræve fast bidrag, før kommunen har godkendt ejendommens udtræden og der er sket afpropning af stik til ejendommen (§ 4 a., stk. 1, 2, 3).
28. Når et spildevandsselskab og en grundejer er enige om det, skal det være muligt for spildevandsselskabet mod en særskilt betaling fra grundejer ud over de obligatoriske bidrag at overtage anlæg og drift af stikledninger på privat grund, således at spildevandsselskabet bliver ejer af en stikledning (§ 4 c., stk. 1, 2).
29. Igennem tiden har der været talrige retstvister om, hvornår et spildevandsanlæg kan anses for at være ejet af kommunen (i dag spildevandsselskabet) eller af en eller flere grundejere. Der bør være en sammenfatning på gældende retspraksis i vejledningen til betalingsloven og/eller alternativt nogle retningslinjer for, hvordan kommunen kan afgøre, om et spildevandsanlæg tilhører et spildevandsselskab eller en eller flere andre parter (§ 5, stk. 1, 3).
30. Hvis spildevandsanlæg, der ejes af andre end et spildevandsselskab, skal tilsluttes et spildevandsselskabs anlæg, skal dette som udgangspunkt ske efter aftale og ved enighed mellem de pågældende ejere og spildevandsselskabet. Før overtagelse skal kommunen orienteres og give sit samtykke til tilslutningen. En kommune kan påbyde et spildevandsselskab at tilslutte et sådan anlæg – f.eks. fordi miljøhensyn nødvendiggør dette og fordi spildevandsselskabet og ejeren ikke kan blive enige om vilkår for tilslutningen.
Uanset om tilslutningen sker som følge af en aftale mellem spildevandsselskabet og de relevante ejere eller efter påbud, skal spildevandsselskabet have ret til at kræve tilslutningsbidrag for både spildevand og regnvand efter de gældende regler. Selskabet må ikke opkræve et lavere bidrag, end at det får dækket eventuelle anlægsomkostninger i forbindelse med tilslutningen (§ 5, stk. 3).
31. Hvis spildevandsanlæg, der ejes af andre end et spildevandsselskab, skal overtages af et spildevandsselskab, skal dette som udgangspunkt ske efter aftale og ved enighed mellem de pågældende ejere og spildevandsselskabet. Før overtagelse skal kommunen orienteres og give sit samtykke til overtagelsen. Hvis en kommune påbyder et spildevandsselskab at overtage et sådan anlæg – f.eks. fordi miljøhensyn nødvendiggør dette og fordi spildevandsselskabet og ejeren ikke kan blive enige om vilkår for overtagelsen – skal spildevandsselskabet holdes økonomisk skadesløst, se også bemærkningerne til punkt 13.
Dette indebærer f.eks. at spildevandsselskabet ved overtagelse af gamle anlæg skal have ret til at få dækket de omkostninger, der måtte være nødvendige for at få bragt anlægget kvalitetsmæssigt i samme tilstand som tilsvarende nyetableret anlæg. Dette gælder uanset om reinvestering eller nyinvestering måtte være nødvendig for at få bragt det overtagne anlæg til samme kvalitet som et nyanlæg (§ 6, stk. 1, 2).

32. Det skal fremgå klart for ejendomme med kontraktligt medlemskab af spildevandsselskabet, om den statslige spildevandsafgift er inkluderet i spildevandsbidraget eller om der skal betales statslig spildevandsafgift udover spildevandsbidraget (§ 7 a., stk. 2).
33. Ved kontraktligt medlemskab skal det fremgå, hvor langt spildevandsselskabets driftsansvar går efter den valgte renseløsning. Vores umiddelbare vurdering er, at driftsansvaret må omfatte ledning/anlæg frem til en recipient, der kan være et vandløb, et dræn, en sø eller til jorden. Vi mener således ikke, at spildevandsselskabet kan blive ansvarligt ved sammenbrud af f.eks. et dræn, da dette skal betragtes som en recipient (§ 7 a., stk. 1, 2, 3, 4).
34. Der er et stort behov for retningslinjer for, hvad og hvor meget vandforsyninger må kræve i betaling for udlevering af oplysninger om eventuelt skift og justering af vandmålere mv. (stamoplysninger). Pt. er der ikke sådanne oplysninger og det giver anledning til mange tvister mellem spildevandsselskaber og vandforsyninger om, hvad og hvor meget, der må kræves betaling for (§ 7 b., stk. 2).
35. Kommunen skal være forpligtet til at orientere spildevandsselskabet, når der sker ændringer i byggemassen, der kan have betydning for betalingsforhold i forhold til spildevand og regnvand. Efter spildevandsselskabernes udskillelse fra kommunerne, er det ikke muligt for spildevandsselskaberne at holde sig ajour med ændringer med relevans for betalingsforholdene med mindre kommunen holder dem orienteret. Der kunne f.eks. være krav om en årlig orientering.
36. Med de nugældende regler er spildevandsselskabernes muligheder for at inddrive tilgodehavender stærkt begrænsede. Konsekvensen er, at selskabernes kunder skylder omkring 150 mio. kr. til selskaberne. Det er derfor meget påkrævet at få ændret reglerne, således at spildevandsselskaberne kan få inddrevet deres tilgodehavender. Regler og retningslinjer bør derfor ændres, således at:
- Spildevandsselskaberne kan bruge fogeden til inddrivelse af fordringer.
 - Der som inddrivelsesmiddel kan lukkes for vandforsyningen i de tilfælde, hvor et spildevandsselskab med uindfrie fordringer hos kunder er koncernforbundet med en vandforsyning, der har de samme kunder.
 - Det fremgår, at spildevandsselskaberne er omfattede af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.
- (inddrivelsesreglerne fremgik tidligere af § 10, der nu er ophævet).
37. Under overgangsreglerne fremgår det, at alle tidligere afgørelser og betalingsvedtægter bortfalder, når det er vedtaget en ny betalingsvedtægt, bortset fra afviklingen af pålignede ikke betalte tilslutningsbidrag. Isoleret set og da der ikke fremgår andet, kan dette foranledige en til at tro, at pålignede tilslutningsbidrag ikke kan forældes. Det skal fremgå eksplicit, om såvel tilslutningsbidrag som øvrige bidrag kan forældes (§ 11, stk. 3 og stk. 4).